

HET EINDE VAN TIJD

In november 2007 verscheen mijn eerste column in dit blad. Inmiddels zijn we ruim vier jaar en achttien columns verder. Dit zal mijn laatste zijn. Het is tijd om te stoppen.

Dit jaar, 2012, wordt in sommige spirituele kringen als bijzonder gezien. Hoe je daar ook tegenaan kijkt, voelbaar is dat binnen de collectieve droom van de mensheid de energiecycli nu heel snel zijn. (In feite gaat het hierbij om cycli van gedachten: de Cursus leert dat alles voortkomt uit onze gedachten. Gedachten leiden tot energie en die leiden tot vormen en verschijnselen die wij fysiek waarnemen.)

Binnen onze droom leven we nu in een tijd die vraagt om snelle veranderingen en duidelijke keuzes. Collectief, maar ook individueel. We worden allen gevraagd het leven van onze hoogste waarheid – het leven en manifesteren van liefde - niet langer uit te stellen. Meegaan met de stroom is nu het devies. Wát dit specifiek behelst, kan van persoon tot persoon verschillen. Zoals het in mijn geval tijd is geworden om te zwijgen, zo kan het voor anderen juist tijd zijn geworden zich te gaan uitspreken. Wie diep naar binnen keert, naar de Heilige Geest in zichzelf, zal voelen wat nu de bedoeling is. De Cursus vraagt ons voortdurend om onze keuze voor liefde te maken, en biedt heel veel handvatten om op een ander niveau (noem het: een hoger energieniveau) te gaan functioneren.

“De tijd zelf is jouw keuze. Als jij je de eeuwigheid wilt herinneren, dien je alleen oog te hebben voor het eeuwige. Als jij jezelf veroorlooft totaal door het tijdelijke in beslag te worden genomen, leef je in de tijd. Zoals steeds wordt jouw keuze bepaald door wat jij waarde toekent” (T10.V.14:4-7).

De huidige ‘snelle’ tijd kan een hulpmiddel worden om de tijd te beëindigen... voor jezelf! Daarvoor hoeft er geen illusoire wereld te vergaan. Het is, in zekere zin, veel simpeler dan dat. Laatst kwam ik een mooie uitspraak tegen (niet in de Cursus, maar wel geheel in lijn ermee): ‘Tijd is een algemene gedachte, waarbinnen alle specifieke gedachten zich afspelen. Net zo is ruimte een algemeen ‘object’, waarin alle specifieke objecten vervat zijn.’ Als je dit helemaal tot je laat doordringen, dan ben je uit tijd en ruimte! Tijd is alléén maar een gedachte, die nergens bestaat, alleen als gedachte in onze denkkeest. Een onware gedachte, want God heeft nooit tijd gedacht. Tijd is een keuze – zie bovenstaand citaat. Het is een projectie van de onware afscheidingsgedachte, met als doel een (tijds)ruimte te creëren om ons fantasiespel in te spelen.

Het einde van de tijd kan elk ogenblik plaatsvinden. In elk werkelijk beleefd, dus gedachteloos ‘nu’ sterft de tijd. Dan raak je aan de eeuwigheid. Dit tijdloze ‘nu’ noemt de Cursus ‘het heilig ogenblik’. In elk heilig ogenblik komt de tijd ten einde, *voor jou*. Dan zie je anderen weliswaar schijnbaar in de tijd wat rondtobben, maar jij kijkt er van buitenaf naar, als een toeschouwer. Jij bent daarbuiten, in een vleugje eeuwigheid. En je bent daarmee meteen ook buiten de ruimte. Je bent ‘ergens’ waar geen tijd en plaats zijn. En dat, zo legt de Cursus uit, is weer hetzelfde als buiten de angst en schuld en duisternis zijn. In plaats daarvan ben je in de liefde en de eenheid en het licht. Dit heilig ogenblik oefen je elke keer dat je vergeeft. Tot het moment komt dat je voor totale vergeving kiest. Dan valt het ultieme heilig ogenblik je toe, dat niet meer voorbij gaat: de tijdloosheid van de werkelijke wereld.

In de tijd gezien draait de wereld nog wel 'even' door. Maar omdat ze alleen een *gevolg* is van onze (collectieve) gedachten, heeft vergeving tot gevolg dat de wereld een minder vernietigende en meer liefdevolle plaats wordt om onze verdere lessen te leren. Zo help je dus jezelf, maar ook anderen. En in het heilig ogenblik zie je dat daar geen onderscheid tussen is.

Buiten de tijd, buiten de ruimte, daar is uiteindelijk ook alleen nog maar stilte. Geen woorden meer. Wel heel veel vrede. Ik vind het heerlijk daar nu veel te vertoeven. Met deze column neem ik afscheid. Maar alleen binnen de droom.

“Als je alleen het tijdloze als werkelijk aanvaardt, zul je de eeuwigheid beginnen te verstaan en je die eigen maken” (T10.V.14:9).

Margot Krikhaar
MM2012/1